इति यस्य महाघोरं व्रतमासीन्महात्मनः। यस्य भीतो रणे निद्रां धर्म्मराजो युधिष्ठिरः। २०५
त्रयोदशसमा नित्यं नाभजत् पुरुषर्षभः। यस्य वीर्य्यवतो वीर्य्यमुपाश्रित्य महात्मनः।
मम पुत्रः सभां भार्य्यां पाण्डूनां नीतवान् बलात्। तत्रापि च सभामध्ये पाण्डवानाञ्च पश्यतां।
दासभार्य्येति पाञ्चालीमब्रवीत् कुरुसन्निधौ। न सन्ति पतयः कृष्णे सर्व्वे षण्ढतिलैः समाः।
उपतिष्ठस्व भर्त्तारमन्यं वा वरवर्णिनि। इत्येवं यः पुमान् वाचो रूक्षाः संश्रावयद्युधा।
सभायां सूतजः कृष्णां स कथं निहतः परैः। यदि भीष्मो रणश्लाघी द्रोणो वा युधि दुर्म्मदः। २१०
न हनिष्यति कौन्तेयान् पक्षपातात् सुयोधन। सर्व्वानेव हनिष्यामि व्येतु ते मानसो ज्वरः।
किं करिष्यति गाण्डीवमक्षय्यौ च महेषुधी। स्निग्धचन्दनदिग्धस्य मत्सरस्याभिधावतः।
स नूनमृषभस्कन्धो ह्यर्ज्जुनेन कथं हतः। यश्च गाण्डीवमुक्तानां स्पर्शमुग्रमचिन्तयन्।
अपतिर्ह्यसि कृष्णेति ब्रुवन् पार्थानवैक्षत। यस्य नासीद्भयं पार्थैः सपुत्रैः सजनार्द्दनैः।
स्वबाहुबलमाश्रित्य मुहूर्त्तमपि सञ्जय। तस्य नाहं वधं मन्ये देवैरपि सवासवैः। २१५
प्रतीपमभिधावद्भिः किं पुनस्तात पाण्डवैः। नहि ज्यां संस्पृशानस्य तनुत्रं वाऽपि गृह्णतः।
पुमानाधिरथेः स्थातुं कश्चित् प्रमुखतोऽर्हति। अपि स्यान्मेदिनी हीना सोमसूर्य्यप्रभांशुभिः।
न वधं पुरुषेन्द्रस्य संयुगेष्वपलायिनः। येन मन्दः सहायेन भ्रात्रा दुःशासनेन च।
वासुदेवस्य दुर्ब्बुद्धिः प्रत्याख्यानमरोचत। स नूनं वृषभस्कन्धं कर्णं दृष्ट्वा निपातितं।
दुःशासनञ्च निहतं मन्ये शोचति पुत्रकः। हतं वैकर्त्तनं राजा द्वैरथे सव्यसाचिना। २२०
जयतः पाण्डवान् दृष्ट्वा किं स्विद्दुर्य्योधनोऽब्रवीत्। दुर्म्मर्षणं हतं दृष्ट्वा वृषसेनञ्च संयुगे।
प्रभग्नञ्च बलं दृष्ट्वा वध्यमानं महारथैः। पराङ्मुखाञ्च राज्ञस्तु पलायनपरायणान्।
विद्रुतान् रथिनो दृष्ट्वा मन्ये शोचति पुत्रकः। अनेयञ्चाभिमानी च दुर्ब्बुद्धिरजितेन्द्रियः।
हतोत्साहं बलं दृष्ट्वा किंस्विद्दुर्य्योधनोऽब्रवीत्। स्वयं वैरं महत्कृत्वा वार्य्यमाणः सुहृद्गणैः।
प्रधने हतभूयिष्ठे. किंस्विद्दुर्य्योधनोऽब्रवीत्। द्यूतं कृत्वा पुरा हृष्टो वञ्चयित्वा च पाण्डवान्। २२५
शकुनिः सौबलस्तात हते कर्णे किमब्रवीत्। कृतवर्म्मा महेष्वासः सात्वतानां महारथः।
हतं वैकर्त्तनं दृष्ट्वा हार्द्दिक्यः किमभाषत। ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या यस्य शिक्षामुपासते
धनुर्व्वेदं चिकीर्षन्तो द्रोणपुत्रस्य धीमतः। युवा रूपेण सम्पन्नो दर्शनीयो महायशाः।
अश्वत्थामा हते कर्णे किमभाषत सञ्जय। आचार्य्यो यो धनुर्व्वेदे गौतमो रथसत्तमः।
कृपः सारद्वतस्तात हते कर्णे किमब्रवीत्। मद्रराजो महेष्वासः शल्यः समितिशोभनः। २३०
दृष्ट्वा विनिहतं कर्णं सारथ्ये रथिनां वरः। किमभाषत सौवीरो मद्राणामधिपो बली।
दृष्ट्वा विनिहतं सर्व्वे योधा वाहनदुर्ज्जयाः। ये च केचन राजानः पृथिव्यां योद्धुमागताः।
वैकर्त्तनं हतं दृष्ट्वा कान्यभाषन्त सञ्जय। कर्णे तु निहते वीरे रथव्याघ्रे नरर्षभे।
के वा सुखमवीक्षानामासन् सञ्जय भागशः। मद्रराजः कथं शल्यो नियुक्तो रथिनां वरः।